Europeiska unionens
officiella tidning

C 171

Svensk utgåva

femtiosjunde årgången

26 maj 2015

Meddelanden och upplysningar

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2015/C 171/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2015/C 171/02 Mål C-279/13: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – C More Entertainment AB mot Linus Sandberg (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 3.2 — Direktsändning av ett idrottsevenemang på en webbplats). 2

2015/C 171/03 Mål C-316/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Gérard Fenoll mot Centre d'aide par le travail "La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 31.2 — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 7 — Arbetstagarbegreppet — Funktionshindrad person — Rätt till årlig betald semester — Nationell lagstiftning som strider mot unionsrätten — Den nationella domstolens roll) 3

SV

2015/C 171/04 Mål C-499/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Marian Macikowski mot Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Proportionalitetsprincipen och principen om skatteneutralitet — Beskattning av en leverans av fast egendom inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande — Nationella bestämmelser enligt vilka den förrättningsman som genomför en sådan försäljning är skyldig att beräkna och betala mervärdesskatten på en sådan transaktion — Inbetalning av köpeskillingen till den behöriga domstolen och kravet att denna ska överföra den mervärdesskatt som ska betalas till förrättningsmannen — Förrättningsmannens ekonomiska och straffrättsliga ansvar för det fall mervärdesskatten inte betalas — Skillnad mellan den betalningsfrist för mervärdesskatt som föreskrivs för beskattningsbara personer i allmänhet och den frist som föreskrivs för en sådan förrättningsman — Avdrag för ingående mervärdesskatt kan inte göras) . 3

2015/C 171/05 Mål C-556/13: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – ”Litaksa” UAB mot ”BTA Insurance Company” SE (Begäran om förhandsavgörande — Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 2 — Försäkringspremiens belopp skiljer sig beroende på det territorium där motorfordonet används) 4

2015/C 171/06 Mål C-596/13 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 mars 2015 – Europeiska kommissionen mot Moravia Gas Storage a.s., tidigare Globula a.s., Republiken Tjeckien (Överklagande — Den inre marknaden för naturgas — Skyldighet för naturgasföretag — Införande av ett system för förhandlat tillträde för tredje parter till naturgaslagringsanläggningar — Beslut av de tjeckiska myndigheterna — Tillfälligt undantag för framtida anläggningar för underjordisk lagring av naturgas i Dambořice — Kommissionens beslut — Föreläggande om att återkalla beslutet om undantag — Direktiven 2003/55/EG och 2009/73/EG — Tillämpning i tiden) 5

2015/C 171/07 Mål C-601/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA mot Nersant – Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial – Formação e Consultoria Lda (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/18/EG — Offentlig upphandling av tjänster — Upphandlingsförfarandets gång — Kriterier för tilldelning av kontrakt — Kvalifikationer hos den personal som utses att fullgöra kontrakt) 5

2015/C 171/08 Förenade målen C-7/14 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 mars 2015 – Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Tullkodex för gemenskapen — Artiklarna 220.2 och 239 — Eftergift av importtullar — Import av konserverad svamp med ursprung i Kina — Beslut i vilket det konstateras att eftergift av importtullar inte kan godtas) 6

2015/C 171/09 Mål C-275/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5 juni 2014 – Jednostka mot Minister 6

2015/C 171/10 Mål C-282/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) den 10 juni 2014 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe ”Stylinart” sp. z o.o. mot Skarb Państwa – Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa – Prezydent Miasta Przemyśla. 7

2015/C 171/11 Mål C-8/15 P: Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Ledra Advertising Ltd av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-289/13, Ledra Advertising Ltd mot kommissionen och Europeiska centralbanken 7

2015/C 171/12 Mål C-9/15 P: Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou och Lilia Papachristofi av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou och Lilia Papachristofi mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken 9

2015/C 171/13 Mål C-10/15 P: Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Christos Theophilou och Eleni Theophilou av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-293/13, Christos Theophilou och Eleni Theophilou mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken 11

2015/C 171/14 Mål C-58/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 10 februari 2015 – Firma Theodor Pfister mot Landkreis Main-Spessart 13

2015/C 171/15 Mål C-70/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av des Sąd Najwyższy (Polen) den 17 februari 2015 – Emmanuel Lebek mot Janusz Domino 13

2015/C 171/16 Mål C-74/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av de Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 18 februari 2015 – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău mot Intesa Sanpaolo Bank România – Arad, Intesa Sanpaolo Bank România – Baia Mare. 14

2015/C 171/17 Mål C-76/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 19 februari 2015 – Paul Vervloet m.fl., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne mot Ministerraad, intervenient: Arcofin CVBA m.fl. 15

2015/C 171/18 Mål C-78/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 20 februari 2015 – Colena AG mot Deiters GmbH 16

2015/C 171/19 Mål C-97/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 februari 2015 – Sprengen/Pakweg Douane BV, övrig part i målet; Staatssecretaris van Financiën 17

2015/C 171/20 Mål C-98/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Spanien) den 27 februari 2015 – María Begoña Espadas Recio mot Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE). 17

2015/C 171/21 Mål C-99/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanien) den 27 februari 2015 – Christian Liffers mot Producciones Mandarina, S.L. och Gestevisión Telecinco, S.A 18

2015/C 171/22 Mål C-102/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítélőtábla (Ungern) den 2 mars 2015 – Gazdasági Versenyhivatal mot Siemens Aktiengesellschaft Österreich 19

2015/C 171/23 Mål C-114/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Pau (Frankrike) den 6 mars 2015 – Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL mot GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public 19

2015/C 171/24 Mål C-115/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 6 mars 2015 – Secretary of State for the Home Department mot NA 20

2015/C 171/25 Mål C-118/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 9 mars 2015 – Confederación Sindical ELA och Juan Manuel Martínez Sánchez mot Aquarbe S.A.U. och Consorcio de Aguas de Busturialdea 21

2015/C 171/26 Mål C-122/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 10 mars 2015 – C 22

2015/C 171/27 Mål C-129/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16 mars 2015 – H.M. mot Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI) 22

Tribunalen

2015/C 171/28 Mål T-175/12: Tribunalens dom av den 9 mars 2015 – Deutsche Börse mot kommissionen (Konkurrens — Företagskoncentrationer — Branschen för finansiella instrument — Europeiska marknader för derivat — Beslut om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den inre marknaden — Bedömning av transaktionens verkningar på konkurrensen — Effektivitetsvinster — Åtaganden) . . . 24

2015/C 171/29 Mål T-234/14: Tribunalens beslut av den 17 mars 2015 – Mammoet Salvage mot kommissionen (Passivitets- och skadeståndstalan — Inomobligatoriskt ansvar — Utomobligatoriskt ansvar — Invändning om rättegångshinder — Åttonde Europeiska utvecklingsfonden — Arbete med avlägsnande av 74 vrak i Nouadhibou-bukten — Avtal mellan sökanden och Mauretanien som har skrivits på av kommissionen avseende finansiering av unionen — Avtalets fullgörande — Framflyttning av det datum vid vilket unionens betalningsskyldighet enligt avtalet upphör — Uppenbart att talan till viss del ska avvisas och till viss del ska ogillas) . . . 24

2015/C 171/30 Mål T-74/15: Talan väckt den 17 februari 2015 – European Dynamics Luxembourg och Evropaïki Dynamiki mot kommissionen. . . . 25

2015/C 171/31 Mål T-107/15: Talan väckt den 25 februari 2015 – Uganda Commercial Impex mot rådet . . . 26

2015/C 171/32 Mål T-112/15: Talan väckt den 2 mars 2015 – Republiken Grekland mot kommissionen . . . 27

2015/C 171/33 Mål T-117/15: Talan väckt den 4 mars 2015 – Estland mot kommissionen . . . 28

2015/C 171/34 Mål T-123/15: Talan väckt den 16 mars 2015 – Unicorn mot harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice) . . . 29

2015/C 171/35 Mål T-124/15: Talan väckt den 18 mars 2015 – Unicorn mot Harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN). . . . 30

2015/C 171/36 Mål T-125/15: Talan väckt den 18 mars 2015 – Unicorn mot harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN). . . . 31

2015/C 171/37 Mål T-128/15: Talan väckt den 25 mars 2015 Rotkäppchen – Mumm Sektkellereien mot harmoniseringsbyrån – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) . . . 31

2015/C 171/38 Mål T-134/15: Talan väckt den 23 mars 2015 – salesforce.com mot harmoniseringsbyrån (SOCIAL. COM). . . . 32

2015/C 171/39 Mål T-142/15: Talan väckt den 30 mars 2015 – DHL Express (Frankrike) mot harmoniseringsbyrån – Chronopost (WEBSHIPPING) . . . 33

2015/C 171/40 Mål T-144/15: Talan väckt den 25 mars 2015 – L'Oréal mot harmoniseringsbyrån – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) . . . 34

2015/C 171/41 Mål T-146/15: Talan väckt den 23 mars 2015 – hyphen mot harmoniseringsbyrån – Skylotec . . . 34

2015/C 171/42 Mål T-159/15: Talan väckt den 1 april 2015 – Puma mot harmoniseringsbyrån – Gemma Group (återgivning av ett hoppande djur). . . . 35

Personaldomstolen

2015/C 171/43 Mål F-32/14: Personaldomstolens dom av den 26 mars 2015 – DO mot Esma (Personalmål — Personal vid Esma — Tillfälligt anställd — Beslut att inte förnya anställningsavtalet — Betygsrapport — För sent upprättande av betygsrapporten — Bristande överensstämmelse mellan allmänna och specifika bedömningar) . . . 36

2015/C 171/44 Mål F-5/15: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 25 mars 2015 – Necci mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Pension — Överföring av pensionsrättigheter som förvärvats enligt ett nationellt pensionssystem — Förslag om tillgodoräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Klagomål som anförts för sent — Åsidosättande av det administrativa förfarandet — Uppenbart att talan ska avvisas) . . . 36

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2015/C 171/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 155, 11.5.2015

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 146, 4.5.2015

EUT C 138, 27.4.2015

EUT C 127, 20.4.2015

EUT C 118, 13.4.2015

EUT C 107, 30.3.2015

EUT C 96, 23.3.2015

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – C More Entertainment AB mot Linus Sandberg

(Mål C-279/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 3.2 — Direktsändning av ett idrottsevenemang på en webbplats)

(2015/C 171/02)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C More Entertainment AB

Motpart: Linus Sandberg

Domslut

Artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som innebär att ensamrätten för de radio- och televisionsföretag som avses i artikel 3.2 d i direktivet utvidgas till sådana överföringar till allmänheten som direktsändningar av idrottsevenemang på internet – såsom dem i det nationella målet – skulle kunna utgöra. Detta gäller dock under förutsättning att en sådan utvidgning inte påverkar skyddet för upphovsrätten.

([1]) EUT C 207, 20.7.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Gérard Fenoll mot Centre d'aide par le travail "La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Mål C-316/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 31.2 — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 7 — Arbetstagarbegreppet — Funktionshindrad person — Rätt till årlig betald semester — Nationell lagstiftning som strider mot unionsrätten — Den nationella domstolens roll)

(2015/C 171/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gérard Fenoll

Motpart: Centre d'aide par le travail "La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Domslut

Begreppet arbetstagare i den mening som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden och i artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att det kan omfatta en person som beviljats en plats vid ett sådant arbets- och aktivitetscentrum som det som är aktuellt i det nationella målet.

([1]) EUT C 215, 27.7.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Marian Macikowski mot Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Mål C-499/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Proportionalitetsprincipen och principen om skatteneutralitet — Beskattning av en leverans av fast egendom inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande — Nationella bestämmelser enligt vilka den förrättningsman som genomför en sådan försäljning är skyldig att beräkna och betala mervärdesskatten på en sådan transaktion — Inbetalning av köpeskillingen till den behöriga domstolen och kravet att denna ska överföra den mervärdesskatt som ska betalas till förrättningsmannen — Förrättningsmannens ekonomiska och straffrättsliga ansvar för det fall mervärdesskatten inte betalas — Skillnad mellan den betalningsfrist för mervärdesskatt som föreskrivs för beskattningsbara personer i allmänhet och den frist som föreskrivs för en sådan förrättningsman — Avdrag för ingående mervärdesskatt kan inte göras)

(2015/C 171/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marian Macikowski

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Domslut

1) *Artiklarna 9, 193 och 199.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en bestämmelse i nationell lag, som den som är aktuell i det nationella målet, vilken, med avseende på en försäljning av fast egendom på exekutiv auktion, ålägger en aktör, nämligen den förrättningsman som har genomfört nämnda försäljning, att beräkna, uppbära och betala in mervärdesskatten på intäkten från denna transaktion inom den föreskrivna fristen.*

2) *Proportionalitetsprincipen ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en bestämmelse i nationell lag, som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken en förrättningsman ansvarar med hela sin förmögenhet för den mervärdesskatt som ska betalas på intäkten från en försäljning av fast egendom på exekutiv auktion för det fall vederbörande inte fullgör sin skyldighet att uppbära och betala in denna skatt, under förutsättning att den berörda förrättningsmannen faktiskt förfogar över de rättsliga medel som krävs för att fullgöra denna skyldighet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.*

3) *Artiklarna 206, 250 och 252 i mervärdesskattedirektivet och principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en bestämmelse i nationell lag, som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken den betalningsskyldiga person som nämns i denna bestämmelse är skyldig att beräkna, uppbära och betala in mervärdesskatten vid exekutiv försäljning av egendom utan att avdrag från detta belopp kan göras för den ingående mervärdesskatt som säljaren har betalat från beskattningsperiodens början till och med den dag skatten uppburits av den beskattningsbara personen.*

([1]) EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – ”Litaksa” UAB mot ”BTA Insurance Company” SE

(Mål C-556/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 2 — Försäkringspremiens belopp skiljer sig beroende på det territorium där motorfordonet används)

(2015/C 171/05)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Litaksa” UAB

Motpart: ”BTA Insurance Company” SE

Domslut

Artikel 2 i rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 ska tolkas så, att en premie som varierar beroende på om det försäkrade fordonet endast ska användas inom den medlemsstats territorium där fordonet är normalt hemmahörande eller om det ska användas inom hela Europeiska unionens territorium inte motsvarar begreppet "enda premie", i den mening som avses i den artikeln.

([1]) EUT C 24, 25.1.2014

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 mars 2015 – Europeiska kommissionen mot Moravia Gas Storage a.s., tidigare Globula a.s., Republiken Tjeckien

(Mål C-596/13 P) ([1])

(Överklagande — Den inre marknaden för naturgas — Skyldighet för naturgasföretag — Införande av ett system för förhandlat tillträde för tredje parter till naturgaslagringsanläggningar — Beslut av de tjeckiska myndigheterna — Tillfälligt undantag för framtida anläggningar för underjordisk lagring av naturgas i Dambořice — Kommissionens beslut — Föreläggande om att återkalla beslutet om undantag — Direktiven 2003/55/EG och 2009/73/EG — Tillämpning i tiden)

(2015/C 171/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Euroepiska kommissionen (ombud: L. Armati och K. Herrmann)

Övriga parter i målet: Moravia Gas Storage a.s., tidigare Globula a.s. (ombud: P. Zákoucký och D. Koláček, advokáti), Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Vláčil)

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom Globula/kommissionen (T-465/11, EU:T:2013:406) upphävs.*

2) *Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.*

3) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

([1]) EUT C 61, 1.3.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 mars 2015 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA mot Nersant – Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial – Formação e Consultoria Lda

(Mål C-601/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/18/EG — Offentlig upphandling av tjänster — Upphandlingsförfarandets gång — Kriterier för tilldelning av kontrakt — Kvalifikationer hos den personal som utses att fullgöra kontrakt)

(2015/C 171/07)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Motpart: Nersant – Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial – Formação e Consultoria Lda

Domslut

Vid upphandling av intellektuella tjänster – utbildning och rådgivning – utgör artikel 53.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster inte något hinder för att den upphandlande myndigheten inför ett kriterium som gör det möjligt att bedöma kvaliteten hos de arbetslag som anbudsgivarna konkret har föreslagit för kontraktets fullgörande och som tar hänsyn till arbetslagets sammansättning samt erfarenhet och meriter hos dem som ingår i det.

(1) EUT C 39, 8.2.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 mars 2015 – Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-7/14 P) (1)

(Överklagande — Tullkodex för gemenskapen — Artiklarna 220.2 och 239 — Eftergift av importtullar — Import av konserverad svamp med ursprung i Kina — Beslut i vilket det konstateras att eftergift av importtullar inte kan godtas)

(2015/C 171/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (ombud: K. Landry och G. Schwendinger, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och B.-R. Killmann)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 52, 22.2.2014

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5 juni 2014 – Jednostka mot Minister

(Mål C-275/14)

(2015/C 171/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Motpart: Minister Finansów

I beslut om den 5 februari 2015 slog domstolen fast att artikel 2.3 andra stycket i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ([1]) ska tolkas på så sätt att bestämmelsen utesluter nationella bestämmelser så som de i det nationella målet, vilka föreskriver en punktskatt på tillsatser enligt nr 3811 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan, i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008, med den skattesats som skiljer sig från den som tillämpas på det bränsle till vilket den tillförts.

Artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/96 ska förstås så, att bestämmelsen kan åberopas av en enskild mot den behöriga nationella myndigheten i samband med förfaranden vid en nationell domstol som syftar till att nationella bestämmelser som skiljer sig från ovannämnda bestämmelse inte ska tillämpas.

([1]) EUT L 283, 2003, s. 51.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) den 10 juni 2014 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "Stylinart" sp. z o.o. mot Skarb Państwa – Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa – Prezydent Miasta Przemyśla

(Mål C-282/14)

(2015/C 171/10)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Rzeszowie

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "Stylinart" sp. z o.o.

Motpart: Skarb Państwa – Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa – Prezydent Miasta Przemyśla

Europeiska unionens domstol har den 11 december 2014 beslutat att det är uppenbart att domstolen saknar behörighet att besvara frågan från Sąd Rejonowy w Rzeszowie.

Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Ledra Advertising Ltd av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-289/13, Ledra Advertising Ltd mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-8/15 P)

(2015/C 171/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ledra Advertising Ltd (ombud: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros and A. Riza QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— pröva överklagandet och ogilla svarandenas invändningar och förplikta dem att ersätta rättegångskostnaderna, såväl vid domstolen som vid tribunalen och pröva målet i sak.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen åsidosatte unionsrätten genom sin bedömning av ett antal argument i sin dom enligt följande.

a) De ”uppgifter som tilldelas kommissionen … i [ESM-fördraget innebär inte] något eget beslutsfattande. Dessutom binder de åtgärder som dessa två institutioner vidtar inom ramen för detta fördrag endast ESM” ([1]). Detta grundade tribunalen sin bedömning på utan att ens pröva verkningarna av det rättsliga utlåtande som tribunalen godtog i punktpunkt 48 om att ”kommissionen inte överlämnat den faktiska kontrollen avseende sin roll i beslutsförfarandet i enlighet med artikel 136.3 FEUF, med tillämpning av den befogenhet som kommissionen tillerkänns enligt artikel 17 FEU att agera som den [EU-]institution som är ansvarig för att säkerställa att de [akter] som ingås enligt ESM-fördraget inte strider med unionsrätten”.

b) Det görs gällande i målet *Pringle* ([2]), som tribunalen grundade sin bedömning på ([3]), att eftersom kommissionen och ECB endast binder ESM ([4]), har domstolen likväl i bland annat ([5]) punkt 164 i målet noterat att ”de uppgifter som tilldelas kommissionen i ESM-fördraget gör det dessutom möjligt för denna att, såsom föreskrivs i artikel 13.3 och 13.4 i ESM-fördraget, se till att de samförståndsavtal som sluts av ESM är förenliga med [EU-]rätten” och i punkt 174 att ”enligt artikel 13.3 i ESM-fördraget ska det samförståndsavtal som förhandlas fram med den medlemsstat som begärt ett stabilitetsstöd vara fullt förenligt med [EU-]rätten.”

c) ”Ett skadeståndsyrkande som framställs mot unionen och som enbart grundar sig på en rättsstridig akt eller ett rättsstridigt handlande som inte hänför sig till någon unionsinstitution eller dess anställda ska således avvisas” ([6]), tillämpades utan att göra en bedömning av klagandens inlagor som innebar att … ECB [måste ha] agerat som en [EU-institution] eftersom ESM inte lagligen kunde utöva effektiv kontroll av tvångsåtgärderna enligt EU-rätten för att tillåta och/eller företa och/eller agera i enlighet med ’hotet’. ECB är ensam behörig att vidta nämnda tvångsåtgärder … vars effektiva kontroll inte kan överlämnas enligt EU-rätten.”

d) ”[Det] handlande som enligt sökanden har orsakat den åberopade skadan består i kommissionens underlåtenhet att agera i samband med undertecknandet av samförståndsavtalet. Samförståndsavtalet undertecknades emellertid efter värdeminskningen av sökandens insättningar… Denna värdeminskning ägde nämligen rum i samband med ikraftträdandet av [åtgärderna av den 29 mars 2013]. Tribunalen konstaterar följaktligen att sökanden inte kan anses ha visat med tillräcklig säkerhet att den skada som sökanden påstår sig ha lidit faktiskt har orsakats av den underlåtenhet som läggs kommissionen till last ([7]).” Detta argument bortser från hur sökanden presenterade sitt mål, till vilket det hänvisades i punkt 41 i tribunalens dom, nämligen att ”det är villkoren för den FSF som beviljats Republiken Cypern den 26 april 2013 och det sätt på vilket kommissionen och ECB framställt krav på dessa villkor som vållat sökanden den skada för vilken ersättning begärs enligt artiklarna 268 [FEUF] och 340 FEUF.” Det sätt på vilket kraven framställdes inbegrep kommissionens underlåtenhet att säkerställa att villkoren överensstämde med EU-rätten och att ECB:s hot att stoppa flödet av euro till Cypern, vilket utgjorde fortsatt agerande/underlåtenhet att agera med början den 15 mars 2013 och upphörande den 29 mars 2013 med uppfyllande av villkoren.

e) Innehållet i samförståndsavtalet angreps på grund av att det hänvisar till ett tidigare uppfyllande av ett villkor som uppstod före värdeminskningen av sökandens insättning, vilket tribunalen underlät att bedöma som en integrerad del av förfarandet.

f) ”I fall där det handlande som påstås ha orsakat den åberopade skadan består i en underlåtenhet att agera, är det särskilt viktigt att med säkerhet fastslå att skadan verkligen har orsakats av den underlåtenhet som åberopas och inte av något annat handlande, som inte har åberopats mot unionsinstitutionen”: *Portela mot kommissionen* ([8]). Med andra ord ”även om” ([9]) kommissionen agerade i enlighet med sina åtaganden för att garantera att villkoren var förenliga med EU-rätten skulle det inte ha gjort någon skillnad eftersom ”[samförståndsavtalet] undertecknades […] efter värdeminskningen av sökandens insättningar i BoC.” ([10]) Återigen underlät tribunalen att bedöma sökandens argumentation, se bland annat d) och e) ovan.

g) Vidare och alternativt gjorde tribunalen fel när den bedömde att samförståndsavtalet ingicks efter sänkningen av insättningarna i alla fall. För BoC skedde den sista värdeminskningen inte innan samförståndsavtalet undertecknades den 26 april 2013, utan i slutet av juni 2013.

2. Om domstolen godtar att svarandena var rättsligt kapabla att agera som EU-institutioner följer det härav att tribunalens beslut angående det andra yrkandet om ogiltigförklaring, vilket hänvisades till i punkterna 55 till 60 i tribunalens dom, med nödvändighet saknar verkan.

([1]) Punkt 45 i tribunalens dom.
([2]) Mål C-370/12 [2012].
([3]) Punkt 45 i tribunalens dom.
([4]) Punkt 45 i dom av den 10 november 2014.
([5]) Se även 112 och 163.
([6]) Punkt 43 i tribunalens dom och mål C-520/12 P.
([7]) Punkt 54 i tribunalens dom.
([8]) Mål T-137/07 i punkt 80.
([9]) Mål T-7/96 Perillo mot kommissionen
([10]) Punkt 54 i tribunalens dom.

Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou och Lilia Papachristofi av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou och Lilia Papachristofi mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou och Lilia Papachristofi (ombud: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros och A. Riza QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— pröva överklagandet och ogilla svarandenas invändningar och förplikta dem att ersätta rättegångskostnaderna, såväl vid domstolen som vid tribunalen och pröva målet i sak.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen åsidosatte unionsrätten genom sin bedömning av ett antal argument i sin dom enligt följande.

a) De ”uppgifter som tilldelas kommissionen … i [ESM-fördraget innebär inte] något eget beslutsfattande. Dessutom binder de åtgärder som dessa två institutioner vidtar inom ramen för detta fördrag endast ESM” ([1]). Detta grundade tribunalen sin bedömning på utan att ens pröva verkningarna av det rättsliga utlåtande som tribunalen godtog i punktpunkt 48 om att ”kommissionen inte överlämnat den faktiska kontrollen avseende sin roll i beslutsförfarandet i enlighet med artikel 136.3 FEUF, med tillämpning av den befogenhet som kommissionen tillerkänns enligt artikel 17 FEU att agera som den [EU-]institution som är ansvarig för att säkerställa att de [akter] som ingås enligt ESM-fördraget inte strider med unionsrätten”.

b) Det görs gällande i målet *Pringle* ([2]), som tribunalen grundade sin bedömning på ([3]), att eftersom kommissionen och ECB endast binder ESM ([4]), har domstolen likväl i bland annat ([5]) punkt 164 i målet noterat att ”de uppgifter som tilldelas kommissionen i ESM-fördraget gör det dessutom möjligt för denna att, såsom föreskrivs i artikel 13.3 och 13.4 i ESM-fördraget, se till att de samförståndsavtal som sluts av ESM är förenliga med [EU-]rätten” och i punkt 174 att ”enligt artikel 13.3 i ESM-fördraget ska det samförståndsavtal som förhandlas fram med den medlemsstat som begärt ett stabilitetsstöd vara fullt förenligt med [EU-]rätten.”

c) ”Ett skadeståndsyrkande som framställs mot unionen och som enbart grundar sig på en rättsstridig akt eller ett rättsstridigt handlande som inte hänför sig till någon unionsinstitution eller dess anställda ska således avvisas ([6]),” tillämpades utan att göra en bedömning av klagandenas inlagor som innebar att … ECB [måste ha] agerat som en [EU-institution] eftersom ESM inte lagligen kunde utöva effektiv kontroll av tvångsåtgärderna enligt EU-rätten för att tillåta och/eller företa och/eller agera i enlighet med ’hotet’. ECB är ensam behörig att vidta nämnda tvångsåtgärder … vars effektiva kontroll inte kan överlämnas enligt EU-rätten.”

d) ”[Det] handlande som enligt sökanden har orsakat den åberopade skadan består i kommissionens underlåtenhet att agera i samband med undertecknandet av samförståndsavtalet. Samförståndsavtalet undertecknades emellertid efter värdeminskningen av sökandens insättningar… Denna värdeminskning ägde nämligen rum i samband med ikraftträdandet av [åtgärderna av den 29 mars 2013]. Tribunalen konstaterar följaktligen att sökanden inte kan anses ha visat med tillräcklig säkerhet att den skada som sökanden påstår sig ha lidit faktiskt har orsakats av den underlåtenhet som läggs kommissionen till last.” ([7]) Detta argument bortser från hur sökanden presenterade sitt mål, till vilket det hänvisades i punkt 41 i tribunalens dom, nämligen att ”det är villkoren för den FSF som beviljats Republiken Cypern den 26 april 2013 och det sätt på vilket kommissionen och ECB framställt krav på dessa villkor som vållat sökanden den skada för vilken ersättning begärs enligt artiklarna 268 [FEUF] och 340 FEUF.” Det sätt på vilket kraven framställdes inbegrep kommissionens underlåtenhet att säkerställa att villkoren överensstämde med EU-rätten och att ECB:s hot att stoppa flödet av euro till Cypern, vilket utgjorde fortsatt agerande/underlåtenhet att agera med början den 15 mars 2013 och upphörande den 29 mars 2013 med uppfyllande av villkoren.

e) Innehållet i samförståndsavtalet angreps på grund av att det hänvisar till ett tidigare uppfyllande av ett villkor som uppstod före värdeminskningen av sökandens insättning, vilket tribunalen underlät att bedöma som en integrerad del av förfarandet.

f) ”I fall där det handlande som påstås ha orsakat den åberopade skadan består i en underlåtenhet att agera, är det särskilt viktigt att med säkerhet fastslå att skadan verkligen har orsakats av den underlåtenhet som åberopas och inte av något annat handlande, som inte har åberopats mot unionsinstitutionen”: *Portela mot kommissionen* ([8]). Med andra ord ”även om” ([9]) kommissionen agerade i enlighet med sina åtaganden för att garantera att villkoren var förenliga med EU-rätten skulle det inte ha gjort någon skillnad eftersom ”[samförståndsavtalet] undertecknades […] efter värdeminskningen av sökandens insättningar i BoC ([10]).” Återigen underlät tribunalen att bedöma sökandens argumentation, se bland annat d) och e) ovan.

g) Vidare och alternativt gjorde tribunalen fel när den bedömde att samförståndsavtalet ingicks efter sänkningen av insättningarna i alla fall. För BoC skedde den sista värdeminskningen inte innan samförståndsavtalet undertecknades den 26 april 2013, utan i slutet av juni 2013.

2. Om domstolen godtar att svarandena var rättsligt kapabla att agera som EU-institutioner följer det härav att tribunalens beslut angående det andra yrkandet om ogiltigförklaring, vilket hänvisades till i punkterna 55 till 60 i tribunalens dom, med nödvändighet saknar verkan.

(1) Punkt 45 i tribunalens dom.
(2) Mål C-370/12 [2012].
(3) Punkt 45 i tribunalens dom.
(4) Punkt 45 i dom av den 10 november 2014.
(5) Se även 112 och 163.
(6) Punkt 43 i tribunalens dom och mål C-520/12 P.
(7) Punkt 54 i tribunalens dom.
(8) Mål T-137/07 i punkt 80.
(9) Mål T-7/96 Perillo mot kommissionen
(10) Punkt 54 i tribunalens dom.

Överklagande ingett den 12 januari 2015 av Christos Theophilou och Eleni Theophilou av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 november 2014 i mål T-293/13, Christos Theophilou och Eleni Theophilou mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Christos Theophilou and Eleni Theophilou (ombud: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros och A. Riza QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— pröva överklagandet och ogilla svarandenas invändningar och förplikta dem att ersätta rättegångskostnaderna, såväl vid domstolen som vid tribunalen och pröva målet i sak.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen åsidosatte unionsrätten genom sin bedömning av ett antal argument i sin dom enligt följande.

a) De ”uppgifter som tilldelas kommissionen … i [ESM-fördraget innebär inte] något eget beslutsfattande. Dessutom binder de åtgärder som dessa två institutioner vidtar inom ramen för detta fördrag endast ESM” (1). Detta grundade tribunalen sin bedömning på utan att ens pröva verkningarna av det rättsliga utlåtande som tribunalen godtog i punktpunkt 48 om att ”kommissionen inte överlämnat den faktiska kontrollen avseende sin roll i beslutsförfarandet i enlighet med artikel 136.3 FEUF, med tillämpning av den befogenhet som kommissionen tillerkänns enligt artikel 17 FEU att agera som den [EU-]institution som är ansvarig för att säkerställa att de [akter] som ingås enligt ESM-fördraget inte strider med unionsrätten”.

b) Det görs gällande i målet *Pringle* ([2]), som tribunalen grundade sin bedömning på, ([3]) att eftersom kommissionen och ECB endast binder ESM, ([4]) har domstolen likväl i bland annat ([5]) punkt 164 i målet noterat att ”de uppgifter som tilldelas kommissionen i ESM-fördraget gör det dessutom möjligt för denna att, såsom föreskrivs i artikel 13.3 och 13.4 i ESM-fördraget, se till att de samförståndsavtal som sluts av ESM är förenliga med [EU-]rätten” och i punkt 174 att ”enligt artikel 13.3 i ESM-fördraget ska det samförståndsavtal som förhandlas fram med den medlemsstat som begärt ett stabilitetsstöd vara fullt förenligt med [EU-]rätten.”

c) ”Ett skadeståndsyrkande som framställs mot unionen och som enbart grundar sig på en rättsstridig akt eller ett rättsstridigt handlande som inte hänför sig till någon unionsinstitution eller dess anställda ska således avvisas ([6]),” tillämpades utan att göra en bedömning av klagandenas inlagor som innebar att … ECB [måste ha] agerat som en [EU-institution] eftersom ESM inte lagligen kunde utöva effektiv kontroll av tvångsåtgärderna enligt EU-rätten för att tillåta och/eller företa och/eller agera i enlighet med ’hotet’. ECB är ensam behörig att vidta nämnda tvångsåtgärder … vars effektiva kontroll inte kan överlämnas enligt EU-rätten.”

d) ”[Det] handlande som enligt sökanden har orsakat den åberopade skadan består i kommissionens underlåtenhet att agera i samband med undertecknandet av samförståndsavtalet. Samförståndsavtalet undertecknades emellertid efter värdeminskningen av sökandens insättningar… Denna värdeminskning ägde nämligen rum i samband med ikraftträdandet av [åtgärderna av den 29 mars 2013]. Tribunalen konstaterar följaktligen att sökanden inte kan anses ha visat med tillräcklig säkerhet att den skada som sökanden påstår sig ha lidit faktiskt har orsakats av den underlåtenhet som läggs kommissionen till last.” ([7]) Detta argument bortser från hur sökanden presenterade sitt mål, till vilket det hänvisades i punkt 41 i tribunalens dom, nämligen att ”det är villkoren för den FSF som beviljats Republiken Cypern den 26 april 2013 och det sätt på vilket kommissionen och ECB framställt krav på dessa villkor som vållat sökanden den skada för vilken ersättning begärs enligt artiklarna 268 [FEUF] och 340 FEUF.” Det sätt på vilket kraven framställdes inbegrep kommissionens underlåtenhet att säkerställa att villkoren överensstämde med EU-rätten och att ECB:s hot att stoppa flödet av euro till Cypern, vilket utgjorde fortsatt agerande/underlåtenhet att agera med början den 15 mars 2013 och upphörande den 29 mars 2013 med uppfyllande av villkoren.

e) Innehållet i samförståndsavtalet angreps på grund av att det hänvisar till ett tidigare uppfyllande av ett villkor som uppstod före värdeminskningen av sökandens insättning, vilket tribunalen underlät att bedöma som en integrerad del av förfarandet.

f) ”I fall där det handlande som påstås ha orsakat den åberopade skadan består i en underlåtenhet att agera, är det särskilt viktigt att med säkerhet fastslå att skadan verkligen har orsakats av den underlåtenhet som åberopas och inte av något annat handlande, som inte har åberopats mot unionsinstitutionen”: *Portela mot kommissionen*. ([8]) Med andra ord ”även om” ([9]) kommissionen agerade i enlighet med sina åtaganden för att garantera att villkoren var förenliga med EU-rätten skulle det inte ha gjort någon skillnad eftersom ”[samförståndsavtalet] undertecknades […] efter värdeminskningen av sökandens insättningar i BoC.” ([10]) Återigen underlät tribunalen att bedöma sökandens argumentation, se bland annat d) och e) ovan.

g) Vidare och alternativt gjorde tribunalen fel när den bedömde att samförståndsavtalet ingicks efter sänkningen av insättningarna i alla fall. För BoC skedde den sista värdeminskningen inte innan samförståndsavtalet undertecknades den 26 april 2013, utan i slutet av juni 2013.

2. Om domstolen godtar att svarandena var rättsligt kapabla att agera som EU-institutioner följer det härav att tribunalens beslut angående det andra yrkandet om ogiltigförklaring, vilket hänvisades till i punkterna 55 till 60 i tribunalens dom, med nödvändighet saknar verkan.

(1) Punkt 45 i tribunalens dom.
(2) Mål C-370/12 [2012].
(3) Punkt 45 i tribunalens dom.
(4) Punkt 45 i dom av den 10 november 2014.
(5) Se även 112 och 163.
(6) Punkt 43 i tribunalens dom och mål C-520/12 P.
(7) Punkt 54 i tribunalens dom.
(8) Mål T-137/07 i punkt 80.
(9) Mål T-7/96 Perillo mot kommissionen
(10) Punkt 54 i tribunalens dom.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 10 februari 2015 – Firma Theodor Pfister mot Landkreis Main-Spessart

(Mål C-58/15)

(2015/C 171/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Firma Theodor Pfister

Motpart: Landkreis Main-Spessart

Tolkningsfråga

— Är det förenligt med artikel 27.3 andra meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ([1]) av den 29 april 2004 att under övergångsperioden år 2007 ta ut kostnadstäckande avgifter för hygienundersökningar av kött i enlighet med äldre lagstiftning (direktiv 85/73 EEG, i dess lydelse enligt direktiv 96/43/EG)?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av des Sąd Najwyższy (Polen) den 17 februari 2015 – Emmanuel Lebek mot Janusz Domino

(Mål C-70/15)

(2015/C 171/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emmanuel Lebek

Motpart: Janusz Domino

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 34.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]) tolkas så, att den där angivna möjligheten att överklaga en dom omfattar såväl sådana situationer där ett sådant rättssmedel kan anlitas inom den frist som föreskrivs i den nationella lagstiftningen, som sådana situationer där denna frist redan har löpt ut, men där det är möjligt att ansöka om att få saken prövad utan hinder av att fristen utgått och följaktligen, efter att ansökan har bifallits, anlita lämpligt rättsmedel?

2. Ska artikel 19.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (”delgivning av handlingar”) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 ([2]) tolkas så, att den innebär att bestämmelser i nationell lagstiftning avseende möjligheten att få saken prövad utan hinder av att fullföljdstiden utgått inte får tillämpas, eller så, att svaranden antingen kan inge en sådan ansökan som avses i denna bestämmelse eller anlita sådant lämpligt rättsmedel som föreskrivs i den nationella lagstiftningen?

([1]) EGT L 12, s. 1
([2]) EGT L 324, s. 79

Begäran om förhandsavgörande framställd av de Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 18 februari 2015 – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău mot Intesa Sanpaolo Bank România – Arad, Intesa Sanpaolo Bank România – Baia Mare

(Mål C-74/15)

(2015/C 171/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Motpart: Intesa Sanpaolo Bank România – Arad, Intesa Sanpaolo Bank România – Baia Mare

Tolkningsfrågor

1. Ska definitionen av uttrycket ”konsument” i artikel 2 b i direktiv 93/13/EEG ([1]) tolkas så, att den inbegriper eller tvärtom utesluter fysiska personer som i egenskap av borgensman undertecknat tilläggsavtal och accessoriska avtal (avtal om borgensåtagande och avtal om fastighetshypotek) till ett kreditavtal som ingåtts av ett bolag inom ramen för bolagets verksamhet där de fysiska personerna inte har någon koppling till bolagets verksamhet och har handlat för ändamål som faller utanför deras yrke?

2. Ska artikel 1.1 i direktiv 93/13/EEG tolkas så, att endast avtal som sluts mellan en näringsidkare och en konsument och som avser försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster omfattas av direktivets tillämpningsområde? Eller ska bestämmelsen tolkas så, att även accessoriska avtal (avtal om borgensåtagande och avtal om fastighetshypotek) till ett kreditavtal där låntagaren är ett bolag, som ingåtts av fysiska personer som inte har någon koppling till det nämnda bolagets verksamhet och som har handlat för ändamål som faller utanför dessa personers yrke omfattas av direktivets tillämpningsområde?

([1]) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 19 februari 2015 – Paul Vervloet m.fl., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne mot Ministerraad, intervenient: Arcofin CVBA m.fl.

(Mål C-76/15)

(2015/C 171/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne

Motpart: Ministerraad

Intervenient: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG ([1]) av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar, i förekommande fall jämförda med artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ([2]), tolkas så, att

   a) de förpliktar medlemsstaterna att låta andelar i auktoriserade kooperativ som är verksamma inom finanssektorn omfattas av samma garanti som insättningar?

   b) de utgör hinder för en medlemsstat att till den enhet som delvis ansvarar för garantin av de insättningar som avses i nämnda direktiv även anförtro uppgiften att, till ett belopp motsvarande högst 100 000 euro, garantera värdet på fysiska personers andelar i kooperativ som är verksamma inom finanssektorn?

2. Är kommissionens beslut [2014/686/EU] av den 3 juli 2014 ([3]) ”om det statliga stöd SA.33927 (12/C) (f.d. 11/NN) som Belgien har genomfört – Garantisystem till skydd för fysiska personers andelar i finansiella kooperativ”, förenligt med artiklarna 107 och 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, såvitt det garantisystem som är föremål för nämnda beslut klassificeras som nytt statligt stöd?

3. I det fall den andra frågan ska besvaras nekande, ska artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att ett system med statlig garanti till fysiska personer i auktoriserade kooperativ som är verksamma inom finanssektorn, i den mening som avses i artikel 36/24 1 § punkt 1.3 i lagen av den 22 februari 1998 om den rättsliga ställningen för Belgiens nationalbank, utgör nytt statligt stöd som ska anmälas till kommissionen?

4. I det fall den andra frågan ska besvaras jakande, är samma beslut från Europeiska kommissionen förenligt med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om beslutet ska tolkas så, att det i detta konstateras att det omtvistade statsliga stödet genomfördes före den 3 mars 2011 eller 1 april 2011, eller på ett av dessa datum, eller, i motsatt fall, om beslutet ska tolkas så, att det i detta konstateras att det omtvistade statliga stödet genomfördes vid en senare tidpunkt?

5. Ska artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att det förbjuder en medlemsstat att vidta en åtgärd såsom den som anges i artikel 36/24 1 § punkt 1.3 i lagen av den 22 februari 1998 om den rättsliga ställningen för Belgiens nationalbank, i det fall åtgärden genomför eller utgör statligt stöd och det statliga stödet ännu inte har anmälts till Europeiska kommissionen?

6. Ska artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att det förbjuder en medlemsstat att, utan att på förhand underrätta Europeiska kommissionen, vidta en åtgärd såsom den som anges i artikel 36/24 1 § punkt 1.3 i lagen av den 22 februari 1998 om den rättsliga ställningen för Belgiens nationalbank, i det fall åtgärden utgör statligt stöd som ännu inte genomförts?

(1) EGT L 135, s. 5; svensk specialutgåva, volym 4, s. 227
(2) EGT C 364, 2000, s. 1
(3) 2014/686/EU: Kommissionens beslut av den 3 juli 2014 om det statliga stöd SA.33927 (12/C) (f.d. 11/NN) som Belgien har genomfört – Garantisystem till skydd för fysiska personers andelar i finansiella kooperativ [delgivet med nr C(2014)1021 (EUT L 284, s. 53)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 20 februari 2015 – Colena AG mot Deiters GmbH

(Mål C-78/15)

(2015/C 171/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Colena AG

Motpart: Deiters GmbH

Tolkningsfrågor

1) Är färgade kontaktlinser med motiv utan styrka som består av copolymer och vatten (hydrogel) en ”kosmetisk produkt” (”ämne” eller ”blandning”) i den mening som avses i artikel 2.1 a i förordning (EG) nr 1223/2009 (1), som är avsedd att appliceras på människokroppens yttre delar enligt nämnda förordning?

2) Kan tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1223/2009 även utvidgas på grund av den omständigheten att en produkt som inte uppfyller villkoren i artikel 2.1 a i förordningen men som följd av hur produkten huvudsakligen används uppfattas som en kosmetisk produkt av en allmänt upplyst, rimligt uppmärksam och välinformerad genomsnittskonsument, exempelvis därför att det på förpackningen står anvisningar som ”Cosmetic eye accessories are governed by the EU Cosmetics Direective” eller ”Colour eye accessories are governed bý the EU Cosmetics Directive”?

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, s. 59)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 februari 2015 – Sprengen/Pakweg Douane BV, övrig part i målet; Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-97/15)

(2015/C 171/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sprengen/Pakweg Douane BV

Övrig part i målet: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1) Ska sista stycket i anmärkning 5C till kapitel 84 i KN – oavsett huruvida bilagorna A och B till avtalet om handel med informationsteknikprodukter beaktas eller inte – tolkas så, att apparater såsom screenplay-enheterna i förevarande mål ska klassificeras som ”hårddiskenheter” enligt undernummer 8471 70 50 i KN, trots att apparaterna har sådana kännetecken och egenskaper att de efter att ha omvandlat de multimediefiler som har lagrats på hårddiskarna till analoga signaler kan återge dessa på en tv-apparat eller en videomonitor?

2) Om den första frågan ska besvaras nekande, ska nummer 8521 i KN tolkas så, att apparater såsom screenplay-enheterna kan klassificeras enligt detta nummer, även om återgivningen av videosignaler inte är apparatens enda arbetsuppgift, men väl dess huvudsakliga arbetsuppgift?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Spanien) den 27 februari 2015 – María Begoña Espadas Recio mot Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Mål C-98/15)

(2015/C 171/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Begoña Espadas Recio

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Tolkningsfrågor

1) Mot bakgrund av den praxis som följer av EU-domstolens dom av den 10 juni 2010 i mål C-395/08, Bruno m.fl., ska klausul 4 i ramavtalet om deltidsarbete, som är en bilaga till direktiv 97/81/EG ([1]) av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete, tolkas så att den är tillämplig på en avgiftsbaserad arbetslöshetsersättning som den som föreskrivs i artikel 210 i den spanska allmänna socialförsäkringslagen (Ley General de Seguridad Social), vilken enbart finansieras med avgifter som arbetstagaren och dennes arbetsgivare betalar in, och som beräknas på grundval av de anställningsperioder för vilka avgifter har betalats in under de sex åren närmast före arbetslöshetens inträde?

2) Om föregående fråga ska besvaras jakande och mot bakgrund av den praxis som följer av domen i det ovannämnda målet Bruno m.fl., ska då klausul 4 i ramavtalet tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, liksom är fallet med artikel 3.4 i kungligt dekret 625/1985 av den 2 april 1985 (föreskrifter om arbetslöshetsersättning), till vilken det hänvisas i regel 4 i tilläggsbestämmelse 7.1 i den allmänna socialförsäkringslagen (Ley General de Seguridad Social) – i fall av ”vertikalt” deltidsarbete (arbete enbart tre dagar per vecka) – vid beräkningen av arbetslöshetsersättningens varaktighet utesluter de dagar då arbetstagaren inte har arbetat trots att avgifter har betalats in för dessa dagar, vilket innebär en minskning av den beviljade ersättningens varaktighet?

3) Ska förbudet mot direkt eller indirekt diskriminering på grund av kön som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 79/7 ([2]) tolkas så att det utgör hinder för en nationell bestämmelse som, vilket är fallet med artikel 3.4 i kungligt dekret 625/1985, i fall av ”vertikalt” deltidsarbete (arbete endast tre dagar per vecka), vid beräkningen av avgiftsdagar utesluter de dagar då arbetstagaren inte har arbetat, vilket innebär en minskning av arbetslöshetsersättningens varaktighet?

([1]) EGT L 14, s. 9
([2]) Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, 10.1.1979; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 111)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanien) den 27 februari 2015 – Christian Liffers mot Producciones Mandarina, S.L. och Gestevisión Telecinco, S.A

(Mål C-99/15)

(2015/C 171/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Christian Liffers

Motparter: Producciones Mandarina, S.L. och Gestevisión Telecinco, S.A.

Tolkningsfråga

Kan artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG ([1]), om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, tolkas så, att den som har lidit skada av ett intrång i en immateriell rättighet och som yrkar skadestånd för ekonomisk skada som bygger den royalty eller avgift som skulle ha utgått om intrångsgöraren hade begärt tillstånd att nyttja den immateriella rättigheten i fråga inte dessutom får yrka skadestånd för den ideella skada som har uppkommit?

([1]) EUT L 157, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítélőtábla (Ungern) den 2 mars 2015 – Gazdasági Versenyhivatal mot Siemens Aktiengesellschaft Österreich

(Mål C-102/15)

(2015/C 171/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítélőtábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gazdasági Versenyhivatal

Motpart: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Tolkningsfråga

Ska en fordran, som grundas på återbetalning – som beviljats en part med säte i en annan medlemsstat men som senare har förklarats vara felaktig – av böter som denna part ålagts i ett konkurrensförfarande och som parten betalat, varvid konkurrensmyndigheten genom sin fordran kräver att nämnda part ska betala tillbaka de belopp avseende ränta som parten enligt lag haft rätt till vid fall av återbetalning och som har betalats av nämnda myndighet, anses avse ”skadestånd utanför avtalsförhållanden” enligt artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 ([1])?

([1]) Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d’appel de Pau (Frankrike) den 6 mars 2015 – Association des Utilisateurs et Distributeurs de l’AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL mot GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

(Mål C-114/15)

(2015/C 171/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d’appel de Pau

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l’AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Motpart: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Tolkningsfrågor

1) Är en nationell lagstiftning som endast tillåter partihandlare som innehar ett sådant tillstånd som avses i artikel 65 i direktiv 2001/82/EG ([1]) att parallellimportera veterinärmedicinska läkemedel, och därigenom utesluter sådana personer som har tillstånd för detaljhandel, och uppfödare, från sådan parallellimport, förenlig med bestämmelserna i artiklarna 34–36 FEUF?

2) Innebär bestämmelserna i artikel 65 i direktiv 2001/82/EG och artikel 16 i tjänstedirektivet 2006/123/EG ([2]) att en medlemsstat har rätt att inte erkänna tillstånd till partihandel med veterinärmedicinska läkemedel som utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater till sistnämnda staters medborgare och kräva att sistnämnda personer även innehar tillstånd till partihandel med veterinärmedicinska läkemedel som utfärdats av de behöriga myndigheterna i förstnämnda medlemsstat för att ha rätt att söka och använda tillstånd för parallellimport i denna medlemsstat?

3) Är en nationell lagstiftning i vilken de som parallellimporterar veterinärmedicinska läkemedel likställs med innehavarna av ett tillstånd som inte krävs enligt direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel, i ändrad lydelse, och vilken följaktligen tvingar dessa importörer att inneha ett driftställe i den aktuella medlemsstaten och uppfylla samtliga krav som följer av de säkerhetsövervakningsförfaranden som föreskrivs i artiklarna 72–79 i nämnda direktiv, förenlig med artiklarna 34 FEUF, 36 FEUF och 56 FEUF och artikel 16 i tjänstedirektivet 2006/123/EG?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, s. 1).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 6 mars 2015 – Secretary of State for the Home Department mot NA

(Mål C-115/15)

(2015/C 171/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Secretary of State for the Home Department

Motpart: NA

Tolkningsfrågor

1) Måste en tredjelandsmedborgare som är före detta make till en unionsmedborgare kunna styrka att den före detta maken utövade rättigheter enligt fördraget i den mottagande medlemsstaten vid tidpunkten för makarnas skilsmässa för att ha rätt till bibehållen uppehållsrätt enligt artikel 13.2 i direktiv 2004/38 ([1])?

2) Har en unionsmedborgare en rättighet enligt unionsrätten att uppehålla sig i en mottagande medlemsstat enligt artiklarna 20 och 21 FEUF i en situation där den enda medlemsstat där nämnde medborgare har en uppehållsrätt är den stat i vilken han eller hon är medborgare men där en behörig domstol slagit fast att utvisning av honom eller henne från den mottagande medlemsstaten till den stat där han eller hon är medborgare skulle innebära ett åsidosättande av vederbörandes rättigheter enligt artikel 8 i Europakonventionen eller artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

3) Om den unionsmedborgare som avses i fråga 2 ovan är ett barn, ska den förälder som är ensam vårdnadshavare till barnet anses ha en härledd uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten om barnet var tvunget att följa med denna förälder för det fall föräldern utvisades från den mottagande medlemsstaten?

4) Har ett barn uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten enligt artikel 12 i förordning (EEG) nr 1612/68/EG ([2]) (nu artikel 10 i förordning (EEG) nr 492/2011/EU ([3])) om den förälder som är unionsmedborgare – och som har varit anställd i den mottagande medlemsstaten – inte längre uppehåller sig i sistnämnda stat när barnet påbörjar sin skolgång i denna stat?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77)

([2]) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33)

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 9 mars 2015 – Confederación Sindical ELA och Juan Manuel Martínez Sánchez mot Aquarbe S.A.U. och Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Mål C-118/15)

(2015/C 171/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Confederación Sindical ELA och Juan Manuel Martínez Sánchez

Motparter: Aquarbe S.A.U. och Consorcio de Aguas de Busturialdea

Tolkningsfråga

Utgör artikel 1 b i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 ([1]), jämförd med dess artikel 4.1, hinder för att tolka den spanska lagstiftning som syftar till att genomföra artikeln på så sätt att det inte föreligger någon skyldighet att överta ansvaret för personalen, när ett företag inom den offentliga sektorn – som är ansvarigt för en tjänst som är en del av företagets verksamhet, för vilken det krävs vissa materiella tillgångar och vilken lagts ut på entreprenad, varvid entreprenören varit skyldig att använda sig av dessa tillgångar som nämnda företag är ägare till – beslutar att inte förlänga entreprenadkontraktet och att ta över det direkta ansvaret för genomförandet av entreprenaden med användning av sin egen personal, och utesluter den personal som den anlitade entreprenören använt sig av, på så sätt att tjänsten fortsätter att tillhandahållas med den enda ändringen att de arbetstagare som utför verksamheten har bytts ut och att entreprenören är en annan?

([1]) Direktiv 2001/23/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 10 mars 2015 – C

(Mål C-122/15)

(2015/C 171/26)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C

Övrig part i målet: Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 3.1 c i direktiv 2000/78/EG ([1]) tolkas så, att nationell lagstiftning såsom 124 § 1 och 4 mom. inkomstskattelagen om tilläggsskatt för pensionsinkomst omfattas av tillämpningsområdet för unionsrätten och därmed av förbudet mot diskriminering på grund av ålder i den mening som avses i artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

   Frågorna 2 och 3 ställt enbart för det fall att domstolen besvarar fråga 1 så, att nämnda fall omfattas av unionsrättens tillämpningsområde.

2) Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 2.1 och 2.2 a eller b i direktiv 2000/78/EG och artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning såsom 124 § 1 och 4 mom. inkomstskattelagen om tilläggsskatt för pensionsinkomst, enligt vilken det i vissa fall utkrävs skatt på en fysisk persons pensionsinkomster, vilka åtminstone indirekt är kopplade till personens ålder, som är högre än för arbetsinkomster av motsvarande storlek?

3) För det fall att bestämmelserna i direktiv 2000/78/EG och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utgör hinder för en nationell lagstiftning som den om tilläggsskatt för pensionsinkomst behöver det i detta fall prövas huruvida artikel 6.1 i nämnda direktiv ska tolkas så, att en sådan nationell lagstiftning på ett objektivt och rimligt sätt kan anses motiveras av ett berättigat mål, i den mening som avses i den bestämmelsen, som rör särskilt sysselsättningspolitik, arbetsmarknad och yrkesutbildning, med tanke på att tilläggsskatten för pensionsinkomst, som framgår av förarbetena till inkomstskattelagen, syftar till att uppbära skatt från pensionärer med hög bärkraft, minska skillnaderna i beskattning mellan pensionsinkomster och arbetsinkomster och stärka incitamenten för äldre att förbli aktiva på arbetsmarknaden.

([1]) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16 mars 2015 – H.M. mot Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

(Mål C-129/15)

(2015/C 171/27)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H.M.

Motpart: Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 1.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ([1]) av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster tolkas så, att ett organ eller bolag ska anses utgöra ett offentligrättsligt organ enbart därför att över 30 procent av dess intäkter i verksamheten för föregående år härrör från medicinsk verksamhet som betalats av Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (den nationella sjukförsäkringskassan) och som har bedrivits i verklig konkurrens med andra sjukvårdsinrättningar?

2) Ska artikel 1.9 i direktiv 2004/18 tolkas så, att ”tillgodose behov i det allmännas intresse” omfattar medicinska tjänster som tillhandahålls i verklig konkurrens av privata bolag med vinstsyfte?

3) Ska artikel 1.9 i direktiv 2004/18 tolkas så, att den utgör hinder för 1 § punkt 21 i tilläggsbestämmelserna (dopalnitelni razporedbi) till lagen om offentlig upphandling (Zakon za obshtestvenite porachki), enligt vilken det för att klassificera ett organ som ett offentligrättsligt organ är tillräckligt att endast ett av de kriterier som svarar mot de kumulativa kriterierna i direktivet är uppfyllt?

([1]) EUT L 134, s. 114.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 mars 2015 – Deutsche Börse mot kommissionen

(Mål T-175/12) ([1])

(Konkurrens — Företagskoncentrationer — Branschen för finansiella instrument — Europeiska marknader för derivat — Beslut om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den inre marknaden — Bedömning av transaktionens verkningar på konkurrensen — Effektivitetsvinster — Åtaganden)

(2015/C 171/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Zschocke, J. Beninca och T. Schwarze)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, V. Bottka, N. Khan och B. Mongin)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Icap Securities Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten C.T. Riis-Madsen och S. Stephanou, solicitor)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2012) 440 av den 1 februari 2012 om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (ärende COMP/M.6166 – Deutsche Börse/NYSE Euronext)

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Deutsche Börse AG ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens och Icap Securities Ltd:s rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 174, 16.6.2012.

Tribunalens beslut av den 17 mars 2015 – Mammoet Salvage mot kommissionen

(Mål T-234/14) ([1])

(Passivitets- och skadeståndstalan — Inomobligatoriskt ansvar — Utomobligatoriskt ansvar — Invändning om rättegångshinder — Åttonde Europeiska utvecklingsfonden — Arbete med avlägsnande av 74 vrak i Nouadhibou-bukten — Avtal mellan sökanden och Mauretanien som har skrivits på av kommissionen avseende finansiering av unionen — Avtalets fullgörande — Framflyttning av det datum vid vilket unionens betalningsskyldighet enligt avtalet upphör — Uppenbart att talan till viss del ska avvisas och till viss del ska ogillas)

(2015/C 171/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. Kuypers och A. Schadd)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Van Nuffel och S. Bartelt)

Saken

I första hand yrkande med stöd av artikel 265 FEUF om fastställande av att kommissionen olagligen har underlåtit att vidta åtgärder med anledning av sökandens begäran om att förlänga unionens betalningsskyldighet med stöd av det avtal som har ingåtts mellan sökanden och Islamiska republiken Mauretanien angående arbetet med avlägsnandet av 74 vrak i Nouadhibou-bukten och som har skrivits på av kommissionen avseende finansiering inom ramen för åttonde Europeiska utvecklingsfonden, i andra hand yrkande om att kommissionen på grund av unionens inomobligatoriska ansvar ska åläggas att till sökanden erlägga betalning för de fakturor som har utställts med stöd av det ovannämnda avtalet, och i tredje hand yrkande om fastställande av unionens utomobligatoriska ansvar.

Avgörande

1) *Talan ogillas.*

2) *Mammoet Salvage ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 184, 16.6.2014.

Talan väckt den 17 februari 2015 – European Dynamics Luxembourg och Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-74/15)

(2015/C 171/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna I. Ampazis och M. Sfyri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut (ESTAT/G0/MHF/Gl/MH/nf D (2014)) av den 8 december 2014, vilket delgavs sökandena i form av en bilaga till Customer Additional Information Form DESIS III-000455-6000494078-REQ-O1-CINF-03 av den 9 december 2014 och genom vilket kommissionen beslutade att inte anta sökandenas anbud vad gäller upphandling av tjänster DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 inom ramavtalet ESP DESIS III Lot no 4,

— ogiltigförklara kommissionens beslut, vilket delgavs sökandena i form av en bilaga till Customer Additional Information Form DESIS III-000485-6000494078- REQ-01-CINF-02 av den 12 december 2014 och genom vilket kommissionen beslutade att inte anta sökandenas anbud vad gäller upphandling av tjänster DESIS III-000485-6000494078-REQ-01, inom ramavtalet ESP-DESIS III Lot no 4,

— förplikta kommissionen att ersätta sökandenas skada till följd av förlorade möjligheter vad gäller DESIS III-000485-6000494078-REQ-OI-CINF-02 till ett belopp av 12 000,00 euro jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta sökandenas advokatkostnader och andra kostnader i samband med förevarande talan, även om talan skulle ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

Första grunden: Sökandena gör gällande att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten vid bedömningen av deras anbud inom ramen för DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 och DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

Andra grunden: Sökandena gör gällande att kommissionen gjorde flera uppenbart oriktiga bedömningar vid bedömningen av deras anbud inom ramen för DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

Talan väckt den 25 februari 2015 – Uganda Commercial Impex mot rådet

(Mål T-107/15)

(2015/C 171/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Uganda Commercial Impex Ltd (Kampala, Uganda) (ombud: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal och Z. Burbeza, Solicitors, och R. Blakeley, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandebeslut 2014/862/Gusp ([1]) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1275/2014 ([2]) i den mån de angår sökanden (bland annat att sökanden uppförts på förteckning b 9 i bilagan till beslut 2014/862/CFSP),

— i den mån det är nödvändigt, slå fast att artikel 9.1 rådets förordning (EG) nr 1183/2005 av den 18 juli 2005 (i dess ändrade lydelse) inte är tillämplig på sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har underlåtit att utföra någon bedömning eller alternativt underlåtit att utföra en adekvat och oberoende bedömning av sökandens uppförande på förteckningen, vilket det åålåg kommissionen att göra, och har gjort en felaktig rättstillämpning genom att tillämpa FN:s sanktionskommittés beslut utan att utföra någon bedömning på EU-nivå.

2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och/eller uppförandet av sökanden på förteckningen är rättsstridig eftersom villkoren för uppförande inte är uppfyllda i sökandens fall. Det finns i synnerhet inte någon grund för påståendet att sökanden har brutit mot vapenembargot och rådet kan inte och/eller har inte kunnat fastställa några relevanta omständigheter i sin motivering.

3. Tredje grunden: Rådet åsidosatte sökandens processuella rättigheter och särskilt rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd genom att, före antagandet av rådets genomförandebeslut 2014/862/Gusp och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1275/2014, bland annat inte låta sökanden ta del av de handlingar som låg till grund för sökandens fortsatta uppförande på förteckningen och genom att inte motivera det.

4. Fjärde grunden: Sökandens uppförande på förteckningen är under alla omständigheter ett åsidosättande av sökandens grundläggande rättigheter och proportionalitetsprincipen.

([1]) Rådets genomförandebeslut 2014/862/Gusp av den 1 december 2014 om genomförande av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 346, s. 36).

([2]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1275/2014 av den 1 december 2014 om genomförande av artikel 9.1 och 9.4 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 346, s. 3).

Talan väckt den 2 mars 2015 – Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-112/15)

(2015/C 171/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou och A.-E. Vasilopoulou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 19 december 2014 om undantagande av vissa betalningar från EU-finansiering som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) [delgivet med nr (2014) 10135] (EUT L 369, 2014, s. 71), i den del utgifter på området för arealstöd undantas från EU-finansiering under ansökningsår 2008 när utgifterna motsvarar a) 10 procent av de sammanlagda utgifterna för stöd till betesmark, b) 5 procent av de sammanlagda utgifterna för det ytterligare kopplade stödet, och c) 5 procent av de sammanlagda utgifterna på området för landsbygdsutveckling.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Korrektionen på 10 procent för betesmark.

   — Såvitt avser den första grunden gör sökanden gällande felaktig tolkning och tillämpning av bestämmelserna i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 ([1]) av den 21 april 2004 vad gäller definitionen av betesmark samt bristfällig motivering och åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

2. Korrektionen på 5 procent för det ytterligare stöd som är kopplat till arealer och för åtgärderna för landsbygdsutveckling.

— Genom den andra grunden gör sökanden gällande att den finansiella korrektionen på 5 procent för ytterligare stöd som är kopplat till arealer har vidtagits på grundval av ett fel rörande de faktiska omständigheterna, är otillräckligt motiverad och har vidtagits i strid med proportionalitetsprincipen.

— Som tredje grund gör sökanden gällande att den finansiella korrektionen på 5 procent för stödet enligt den andra pelaren har vidtagits utan grund, och att kommissionens bedömning i detta avseende i vart fall är behäftat med ett sakfel och är uppenbart oproportionerlig i förhållande till den risk som kommissionen fastställde i sina slutsatser angående andra pelaren. Vad särskilt gäller åtgärd 214 i Programmet för landsbygdsutveckling gör sökanden gällande att den vidtagna korrektionen är den andra korrektionen som vidtas på samma grund varför den är olaglig och ska ogiltigförklaras.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).

Talan väckt den 4 mars 2015 – Estland mot kommissionen

(Mål T-117/15)

(2015/C 171/33)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Republiken Estland (ombud: Kristi Kraavi-Käerdi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som framgår av en skrivelse från Europeiska kommissionen av den 22 december 2014 (Ares (2014)4324235), varigenom kommissionen vägrat att ändra sitt beslut om de belopp som ska krediteras för de kvantiteter överskottssocker som inte tagits bort från marknaden ([1]) och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet strider mot led 4.2 i bilaga IV till anslutningsakten ([2]), jämförd med artikel 58 i samma rättsakt.

   — Enligt sökanden framgår det klart av domstolens dom av den 12 juli 2012, Pimix (C-146/11, REU, EU:C:2012:450), att kommissionens beslut 2006/776 alltsedan det antogs strider mot ovannämnda bestämmelser i anslutningsakten och att kommissionen därför borde ha ändrat beslutet. Eftersom det angripna beslutet innebär att kommissionen vägrat att ändra beslut 2006/776, strider det angripna beslutet även mot ovannämnda bestämmelser i anslutningsakten.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning

   — Enligt sökanden är kommissionen enligt principen om god förvaltning skyldig att tillämpa rättsakter på ett sätt som är förenligt med domstolens tolkning av desamma. Eftersom kommissionen inte har sett till att ändra beslut 2006/776, så att det blir förenligt med unionsrätten i enlighet med tribunalens domar av den 29 mars 2012, Republiken Tjeckien/kommissionen (T-248/07, REU, EU:T:2012:170) och Litauen/kommissionen (T-262/07, REU, EU:T:2012:171) och domstolens dom i mål Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450), har kommissionen åsidosatt principen om god förvaltning.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

— Enligt sökanden strider det angripna beslutet och beslut 2006/776 mot proportionalitetsprincipen, eftersom Estland, vad avser personer, inte kan grunda sig på förordning (EG) nr 60/2004 ([3]) och eftersom Estlands skyldigheter enligt dessa beslut endast avser betalningar till unionens budget och inte tillåter Estland att uppnå målet att ta bort överskottssocker från marknaden.

4. Fjärde grunden: Kommissionens generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling saknade befogenhet att anta det angripna beslutet.

— Sökanden har gjort gällande att beslutet huruvida kommissionens beslut 2006/776 ska ändras eller inte borde ha fattats av kommissionskollegiet. Det var fråga om ett principbeslut, varför delegation inte var möjlig.

([1]) Kommissionens beslut 2006/776/EG av den 13 november 2006 om de belopp som skall krediteras för de kvantiteter överskottssocker som inte tagits bort från marknaden (EUT L 314, s. 33).

([2]) Akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, 2003, s. 33)

([3]) [3] Kommissionens förordning (EG) nr 60/2004 av den 14 januari 2004 om övergångsåtgärder inom sockersektorn med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning (EUT L 9, 15.1.2004, s. 8).

Talan väckt den 16 mars 2015 – Unicorn mot harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)

(Mål T-123/15)

(2015/C 171/34)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Unicorn a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket ”UNICORN-čerpací stanice” – Gemenskapsvarumärke nr 11 014 685

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 13/01/2015 i ärende R 153/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Harmoniseringsbyrån beaktade inte vederbörligen den bevisning som sökanden framlagt.

— Harmoniseringsbyrån beaktade felaktigt de äldre varumärkenas goda renommé.

Talan väckt den 18 mars 2015 – Unicorn mot Harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Mål T-124/15)

(2015/C 171/35)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Unicorn a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke (återgivning av en enhörning) – Gemenskapsvarumärke nr 11 014 743

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 13/01/2015 i ärende R 149/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

— Harmoniseringsbyrån beaktade inte vederbörligen den bevisning som sökanden ingivit.

— Harmoniseringsbyrån beaktade felaktigt de äldre varumärkenas goda renommé.

Talan väckt den 18 mars 2015 – Unicorn mot harmoniseringsbyrån – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Mål T-125/15)

(2015/C 171/36)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Unicorn a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet ”UNICORN” – Gemenskapsvarumärke nr 11 014 701

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 13/01/2015 i ärende R 150/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Harmoniseringsbyrån beaktade inte vederbörligen den bevisning som sökanden ingivit.

— Harmoniseringsbyrån beaktade felaktigt de äldre varumärkenas goda renommé.

Talan väckt den 25 mars 2015 Rotkäppchen – Mumm Sektkellereien mot harmoniseringsbyrån – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Mål T-128/15)

(2015/C 171/37)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Rotkäppchen – Mumm Sektkellereien GmbH (Freyburg, Tyskland) (ombud: advokaten W. Berlit)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket ”RED RIDING HOOD” – Registreringsansökan nr 11 299 831

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 28 januari 2015 i ärende R 1012/2014-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— upphäva invändningsenhetens beslut av den 27 mars 2014 i invändningsförfarande nr B 2 177 817,

— avslå ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 11 299 831, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 23 mars 2015 – salesforce.com mot harmoniseringsbyrån (SOCIAL.COM)

(Mål T-134/15)

(2015/C 171/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: salesforce.com, Inc. (San Francisco, Förenta staterna) (ombud: advokaterna A. Nordemann, M. Maier)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket ”SOCIAL.COM” – Registreringsansökan nr 12 245 411

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 20 januari 2015 i ärende R 1752/2014-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 7.1 c jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 mars 2015 – DHL Express (Frankrike) mot harmoniseringsbyrån – Chronopost (WEBSHIPPING)

(Mål T-142/15)

(2015/C 171/39)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: DHL Express (Frankrike) (Le Bourget, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Casalonga, F. Codevelle och C. Bercial Arias)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Chronopost (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsvarumärke nr 1 909 183

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Ogiltighetsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 28 januari 2015 i ärende R 2425/2013-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— fastställa att innehavaren av gemenskapsregistrering nr 1 909 183 WEBSHIPPING har förlorat sina rättigheter och att det ansedda varumärket inte har haft verkan sedan det datum då ansökan om upphävande gavs in, det vill säga den 6 juli 2012, och

— förplikta harmoniseringsbyrån och (i förekommande fall) intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 25 mars 2015 – L'Oréal mot harmoniseringsbyrån – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Mål T-144/15)

(2015/C 171/40)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: L'Oréal (Paris, Frankrike) (ombud: advokat J. Sena Mioludo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Sökande: Sökanden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementen "VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA" – Registreringsansökan nr 11 074 391

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 22 januari 2015 i ärende R 1097/2014-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— ogiltigförklara invändningsenhetens beslut av den 26 februari 2014 om invändning B 002139916,

— avslå invändning B 002139916,

— bifalla ansökan om gemenskapsvarumärke nr 011074391 "VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA" i sin helhet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 23 mars 2015 – hyphen mot harmoniseringsbyrån – Skylotec

(Mål T-146/15)

(2015/C 171/41)

Ansökan är avfattad på: tyska

Parter

Sökande: hyphen GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokat M. Gail)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Skylotec GmbH (Neuwied, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke (föreställande en polygon) – Gemenskapsvarumärke nr 2 255 537

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Ogiltighetsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 9 mars 2015 i ärende R 1506/2014-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 15. 1 a och b i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 1 april 2015 – Puma mot harmoniseringsbyrån – Gemma Group (återgivning av ett hoppande djur)

(Mål T-159/15)

(2015/C 171/42)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaten P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke (återgivning av ett hoppande djur) – registreringsansökan nr 11 573 474

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 19 december 2014 i ärende R 1207/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artiklarna 8.5, 75 and 76 i förordning nr 207/2009.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom av den 26 mars 2015 – DO mot Esma

(Mål F-32/14) ([1])

(Personalmål — Personal vid Esma — Tillfälligt anställd — Beslut att inte förnya anställningsavtalet — Betygsrapport — För sent upprättande av betygsrapporten — Bristande överensstämmelse mellan allmänna och specifika bedömningar)

(2015/C 171/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: DO (ombud: advokaten S. A. Pappas)

Svarande: Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ombud: R. Vasileva samt advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av beslut att inte förnya sökandens avtal om tillfällig anställning till följd av en negativ betygsrapport, ogiltigförklaring av nämnda betygsrapport samt skadestånd

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *DO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.*

([1]) EUT C 184, 16.6.2014, sid.45.

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 25 mars 2015 – Necci mot kommissionen

(Mål F-5/15) ([1])

(Personalmål — Tjänstemän — Pension — Överföring av pensionsrättigheter som förvärvats enligt ett nationellt pensionssystem — Förslag om tillgodoräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Klagomål som anförts för sent — Åsidosättande av det administrativa förfarandet — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2015/C 171/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Claudio Necci (Auderghem, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och G. Gattinara)

Saken

Ansökan om fastställande av att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig och om ogiltigförklaring av beslutet om överföring av sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem, med tillämpning av de nya allmänna genomförandebestämmelserna avseende artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Avgörande

1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*

2) *Claudio Necci ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 96, 23.3.2015, s. 26.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV